

Mesélő 1:

Szent karácsony éjszakája, te vagy minden gyermek álma.
Itt vagy végre! Angyalszárnynon suhansz át ma száz határon,
hogy a tiszta boldog béke sugározzék égre, földre!

Mesélő 2:

Karácsony este van: csend, nyugalom, béke, szeretet költözött az emberszívekbe.

Mesélő 3:

De, nem volt így, ezért elmesélem, hogyan is volt akkor, milyen is volt régen.
Milyen volt az első karácsony éjjele, mikor megszületett Jézus Betlehemben.

ZENE

Mária:

Hosszú az út elfáradtam és hideg az éjjel.
Keressünk szállást magunknak, nézzünk kicsit széjjel!
Hol készítsék szent fiamnak, puha, meleg ágyat,
vagy talán az emberek között szállást nem találhat?

József:

Van egy barlang nem is messze, itt a város mellett,
magunkfajta szegény ember, ott is megpihenhet.

Mária: Menjünk, József! Jó lesz nekünk az istálló melege!

Mesélő 4:

Fáradtan, bágyadtan elindulnak, szemük a sötétben, hajlék után kutat.
Jaj, nehéz dolguk lesz, mert itt a pusztában, nem laknak emberek, nincsenek itt házak.

Mesélő 5: Azaz mégis laknak pusztá pásztornépek, napi munkájukból, haza épp most térnek.

Pásztor 1: Éjszaka szállt a mezőkre, düljünk le már pihenőre!

Pásztor 2: Okos beszéd! Annyit jártunk, majd letörik már a lábunk.

Pásztor 3: Jó hogy este van már, olyan fáradt vagyok. Nyugszik a nyáj, megpihenhetünk mi is már.

Pásztor 4: Puha párna lesz a zsombék, takarónk a csillagos ég.

Pásztor 5: Lefekszem no, én is csak hát... Adjon Isten jó éjszakát!

Mesélő 6:

Az imádság után szépen lepihentek, békésen alszanak a pásztoremberek.
Szerte a pusztában csend van, pihen minden.
A szellő sem suttog, a szél sem zizzen.
Nem hallik semmi nesz, kinn a sötét éjben
halványan pislákol pásztortüzek fénye.

ÉNEK: Csordapásztorok
Csordapásztorok midőn Betlehemben,
csordát őriznek éjjel a mezőben,
csordát őriznek éjjel a mezőben.

Mesélő 7:
Régen történt, nagyon régen, távol tőlünk más vidéken.
Néhány pásztor nyáját őrzött kinn, a sötét éji réten,
mikor egyszer nagy fényesség ragyogta be azt az estét,
s angyalhad szállt alá a rétre.
Nézték a pásztorok félve, megrettenve, megigézve.

ZENE halkan

Pásztor 1: Kelj fel pajtás valami éneket hallok!

Pásztor 2: Á, semmi az, talán a kakas kukorékol.

Pásztor 3: Nem kakas az, én is éneket hallok.

Pásztor 4: Látjátok azt a fényességet, ott a távolban?

Pásztor 5: Mi lehet az?

Pásztor 1: Nézzük meg!

ANGYALOK: Pásztorok, halljátok!

Pásztor 5: Ki az?

Pásztor 2: Mi az?

Pásztor 3: Uram ne hagyj! Angyalok!

ÉNEK: Mennyből az angyal

Mennyből az angyal lejött hozzátok, pásztorok, pásztorok!
Hogy Betlehembe sietve menvén, lássátok, lássátok.

ANGYAL 1:

Jó pásztorok, ne féljeteK, nagy örömet mondok nektek.
Akit olyan régen vártok, az Úr Jézus földre szállott.

ANGYAL 2: Nem selyemben, nem bársonyban, csak egy szalmás, kis jászolban.

ANGYAL 3:

Fényét rá szép csillag szórja, énekünk az altatója.
Ő az ég és föld királya, siessetek mind hozzája!

Pásztor 5: Menjünk, menjünk!

Pásztor 1: De hát mit vigyünk a kis Jézusnak?

Pásztor 2: Viszek neki puha vánkost!

Pásztor 3: Én meg sajtot, vaját, tejet, örömet adom vele!

Pásztor 4: Drága ajándék helyett, vigyük el a szívünket és a lelkünket!

Mesélő 8:

Most, hogy itt a boldog óra, örömhírré, angyal szóra.
A pásztorok útra keltek, s Betlehembe elsiettek.

(Pásztorok elmennek az angyalok után, Mária és József bejön.)

ÉNEK: Pásztorok, pásztorok

Pásztorok, pásztorok örvendezve, sietnek Jézushoz Betlehembe. Köszöntést mondanak a kisdednek, ki váltságot hozott az embernek

Mesélő 9: Betlehemi istállóban szalmán fekszik ágy helyett, szendereg egy kisgyermek.
Pólyájával betakarja, énekével elringatja édesanyja, Mária.

Mária:

Szememen a könny a fátyol, kicsi fiam biztos fázol.
Nincsen bölcsőd, csak egy jászol, szememen a könny a fátyol.
Kisgyermekem, drága kincsem, nekem, s a világnak minden.

József:

Csak tudjuk majd felnevelni, jó szót adni, s enni, inni.

Mária éneke:

Ó, gyönyörűszép, titokzatos éj! Ég szemű gyermek, csöpp rózsalevél.
Kisdedként az édes Úr jászolában meg simul szent karácsony éjjel.

Mesélő 10:

A jámbor állatok, szépen körben állnak ott,

Szelíd szemű tehenek, lehelnek rá meleget.
Néma juhok nézegetik, párájukkal melengetik.
Most valaki halkán kopog, megérkeztek a pásztorok.

(Bejönnek a pásztorok)

Pásztor 1: Kis Jézuska égi gyermek, a pásztorok köszöntenek.

Pásztor 2: Túrót, sajtot, vaját hoztunk, vedd szívesen ajándékunk!

Pásztor 3 4 5: Szívünket is ráadásnak, elhoztuk a Jézuskának.

Mária: Köszönjük kedves ajándékokokat, jó pásztorok:

Mesélő 9: Eközben napkelet felől három király: Gáspár elől, aztán Menyhért, s Boldizsár valamilyen jelre vár.

(Bejönnek a királyok)

Gáspár:

Merre menjünk, hol keressük, a helyet el ne tévesszük,
megtaláljuk, megcsodáljuk, térdre borulva imádjuk.

Menyhért:

Csillag ragyog égi réten az legyen az én vezérem.
Hol a csillag majd megáll, szívem nyugalmat talál.

ÉNEK: Karácsonynak éjszakáján

Karácsonynak éjszakáján, Jézus születése napján.
Örüljetek, örvendjetek, a kis Jézus megszületett.

Gáspár:

Nézzétek társaim, talán már itt vagyunk?
E hely fölött megállt vezérlő csillagunk.

Menyhért:

Az ám, de itt nincs más, csak egy istálló,
Királyhoz ez a hely, semmiképp sem való.

Boldizsár:

És az istállóban egy kisgyermek van csak.
Akit édesanyja karjában ringat.

Gáspár:

Igaz, kisgyermek csak, de én hiszen, tudom,
Nem hiába jöttünk, hosszú nehéz úton.

Megtaláltuk végre, aki után vágytunk.
Ez a kicsiny gyermek, a mi nagy királyunk.

Mesélő 9: Hirtelen kopogtatnak, a királyok már itt vannak.

Mária: Kik vagytok? Mit kerestek itt?

Boldizsár: A Napkeleti bölcsek vagyunk.

Gáspár: A Megváltót keressük.

Menyhért:

Adjonisten, Jézusunk, Jézusunk!
Három király mi vagyunk.
Lángos csillag állt felettünk,
Gyalog jöttünk, mert siettünk,
Kis juhocska mondta-biztos
Itt lakik a Jézus Krisztus.
Menyhárt király a nevem.
Segíts, édes Istenem.

Gáspár:

Istenfia, jónapot, jónapot!
Nem vagyunk mi vén papok.
Úgy hallottuk, megszületél,
Szegények királya lettél.
Benéztünk hát kicsit hozzád,
Üdvösségünk, égi ország!
Gáspár volnék, afféle
földi király személye.

Boldizsár:

Adjonisten, Megváltó, Megváltó!
Jöttünk meleg országból.
Főtt kolbászunk mind elfogyott,
Fényes csizmánk is megrogyott,
Hoztunk aranyat hat marékkal,
Tömjént egész vassfazékkal.
Én vagyok a Boldizsár,
Aki szerencsen király.

Mesélő 8:

Irul-pirul Mária, Mária,
Boldogságos kis mama.
Hulló könnye záporán át
Alig látja Jézuskáját.

A sok pásztor mind muzsikál.
Meg is kéne szoptatni már.

Mária:

Kedves három királyok,
Jóéjszakát kívánok!

József:

Köszönjük, pihenjete meg nálunk, jó királyok!

ZENE halkan szól

Mesélő 11:

A jászolt mind körbeveszik,
Kis Jézuskát ünnepelik.
Csillag ragyog égi réten,
S a jászolban fekszik szépen,
Rongypólyával betakarva,
Az újszülött kis Jézuska.

Pásztorok:

Kicsi Jézus ég virága!
Ó hozz áldást a világra!

Királyok:

Harang zúgjon, ének zengjen,
Amit kérünk teljesedjen!

Mária és József:

Könny ne hulljon, seb ne fájjon,
Minden házba öröm szálljon!

Mindenki:

Legyen boldog szent karácsony!

ZENE felerősödik